

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Bursíkové a soudců Kryštofa Horna a Jana Peroutky ve věci

žalobkyně: J. S.
bytem X

proti
žalovanému: Krajský úřad Středočeského kraje
sídlem Zborovská 11, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 5. 2022, č. j. 055031/2022/KUSK,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný pro nepřípustnost podle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, zamítl její odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Beroun (dále jen „stavební úřad“) ze dne 31. 8. 2021, č. j. MBE/51102/2021/VYST-Krs (dále jen „územní rozhodnutí“). Územním rozhodnutím stavební úřad vydal podle § 79 a § 92 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), k žádosti společnosti ČEZ Distribuce, a. s. (dále jen „stavebník“) rozhodnutí o umístění

stavby *Loděnice, kVN pro parc. č. XA* na pozemcích parc. č. XB, XC, XD, XE, XA, XF, XG, XH, XCH, XI XJ a XK v katastrálním území X.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

2. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Jde tedy o žalobu projednatelnou. Soud vycházel při přezkumu napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).

Průběh řízení před správními orgány

3. Dne 25. 6. 2021 podal stavebník ke stavebnímu úřadu žádost o vydání rozhodnutí o umístění výše popsané liniové stavby technické infrastruktury – kabelového vedení vysokého napětí (dále také jen „stavba kVN“). Zahájení řízení následně stavební úřad oznámil zjištěným účastníkům řízení a dne 31. 8. 2021 vydal územní rozhodnutí. Na základě tohoto rozhodnutí mělo být položeno na shora specifikovaných pozemcích *„nové kabelové vedení vysokého napětí a zařízení pro el. komunikaci sestávající z trubky HDPE pro budoucí instalaci zemního optického kabelu pro komunikaci systémů síťového zařízení, měření zabezpečování a automatizaci provozu distribuční soustavy a k přenosu informací pro činnost výpočetní techniky a informačních systémů“*.
4. Dne 7. 2. 2022 doručila žalobkyně, které stavební úřad předtím ani neoznámil zahájení řízení, ani jí nedoručil územní rozhodnutí, stavebnímu úřadu podání, v němž tvrdila, že je opomenutým účastníkem, a to z titulu vlastnictví pozemků parc. č. XL, XM a parc. č. st. XN, jehož součástí je stavba rodinného domu č. p. XO, v katastrálním území X. Žalobkyně vyjádřila názor, že jí svědčí účastenství ve všech řízeních souvisejících s vybudováním *Průmyslového parku Loděnice* v sousedství jejích nemovitostí, tedy i v řízeních o umístění inženýrských sítí, na které má být průmyslový park napojen. Toto podání správní orgány vyhodnotily jako odvolání proti územnímu rozhodnutí. Odvolání žalobkyně doplnila dalšími podáními ze dne 6. 3. 2022 a 8. 3. 2022, v nichž dále vyjadřovala přesvědčení, že jí v řízení náleží účastenství z titulu „soused“, tj. podle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona. Upozornila mj. na to, že před položením kabelů vysokého napětí musí na pozemku parc. č. XA v k. ú. X dojít k přeložce stávajících kabelů nízkého napětí (dále jen „přeložka kNN“), které zajišťuje dodávky elektrické energie pro její dům. Přímé dotčení vlastnického práva pak žalobkyně spojovala právě tím, že v důsledku provedení přeložky kNN dojde k odpojení jejího domu č. p. XP od elektriny. Vyjádřila též přesvědčení, že územní rozhodnutí je nerealizovatelné, neboť územní řízení o umístění přeložky kNN bylo usnesením stavebního úřadu ze dne 17. 1. 2022 zastaveno.
5. Napadeným rozhodnutím žalovaný odvolání žalobkyně zamítl jako nepřípustné. Žalovaný vyloučil potenciál jakéhokoli zásahu do výkonu vlastnických práv žalobkyně. Poznamenal, že umísťovaná stavba spočívá, zjednodušeně řečeno, *„v zakopání kabelů do země, a to na soukromých pozemcích a v dostatečné vzdálenosti od nemovitostí [žalobkyně]“*. Dále uvedl, že umísťované vedení bude ukončeno na pozemku parc. č. XB v k. ú. X, a to v nejmenší vzdálenosti 35,30 m od nejbližší společné hranice s pozemkem parc. č. XQ v k. ú. X ve vlastnictví žalobkyně, přičemž se bude od této hranice dále vzdalovat. Ze správního spisu vyplývá, že stavba neobsahuje žádné přeložky stávajících inženýrských sítí, a to ani ve vlastnictví žalobkyně, ani jiných osob. K žádnému odpojení nemovitostí žalobkyně od elektriny tak nedojde. Skutečnost, že na stavbu budou navazovat další investice, u nichž se

dá předpokládat dotčení žalobkyniny právní sféry, není důvod pro to, aby žalobkyně byla účastníkem tohoto řízení, které se jí zjevně nijak netýká.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

6. Žalobkyně v žalobě nadále tvrdí, že správní orgány nesprávně určily okruh účastníků řízení podle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona. Uvádí, že umísťovaná stavba je dílem, které je „*zhotovováno v sousedství nemovitostí žalobkyně a ze samotné povahy má toto dílo bezprostřední vliv na její nemovitosti, a to nejen proto, že toto dílo je v kolizi s přípojkou NN k nemovitostem žalobkyně.*“
7. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že ve shodě se stavebním úřadem neshledal existenci potenciálu přímého dotčení vlastnického nebo jiného věcného práva žalobkyně k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich. Žádné skutečnosti, které by žalobkyni zakládaly postavení opomenutého účastníka řízení, nevyplývají ani ze spisového materiálu, ani z námitek uplatněných žalobkyní. Odvolání tedy podala osoba, která nebyla účastníkem řízení, a tento nepřípustný opravný prostředek proto žalovaný zamítl.
8. Žalobkyně ve svých dalších podáních adresovaných soudu dále uváděla, že územní rozhodnutí považuje za nerealizovatelné, neboť řízení o umístění přeložky kNN stavební úřad zastavil. Vůbec poprvé žalobkyně rovněž zmínila, že právě ona je vlastníkem přípojky kNN pro rodinný dům č. p. 261, což dokládala sdělením společnosti ČEZ ze dne 13. 12. 2023 a rozhodnutím Okresního národního výboru v Berouně ze dne 28. 5. 1968, č. j. Výst/329.2/4016/68/Va, vydaného k žádosti pana Z. K.. Žalobkyně soudu předložila též listiny vztahující se k řízení o prodloužení platnosti územního rozhodnutí, které bylo zahájeno žádostí stavebníka ze dne 28. 8. 2023.
9. Dne 13. 5. 2024 žalobkyně zaslala podklady k soudnímu jednání, ve kterých uvedla další námítky, např. že v projektech je vynechán vodní tok, projektová dokumentace není ve shodě se skutečným stavem v území a tvrzení, že již v roce 2020 předložila údaje o vlastnictví elektropřípojky atd.

Jednání dne 28. 5. 2024

10. Při jednání žalobkyně zopakovala, že je vlastníkem elektropřípojky až k Chrutenickému sloupu a měla být účastníkem řízení, přitom se o sporném záměru dozvěděla až náhodou. Tehdy se společnost ČEZ Distribuce a. s. domnívala, že přípojku vlastní. Přípojka je přitom po cizích pozemcích vedena na základě věcného břemene vzniklého na základě § 12 odst. 3 zákona č. 110/1964 Sb., o telekomunikacích. Umístěním sporného vedení kVN dochází k zásahu do jejího ochranného pásma. Žalovaný uvedl, že elektropřípojky se napadené rozhodnutí (resp. územní rozhodnutí) netýká a setrval na svém procesním stanovisku. Žalobkyně bude účastníkem jiných řízení týkajících se *Průmyslového parku Loděnice*.
11. Dokazování soud neprováděl, neboť bylo možné rozhodnout toliko na základě obsahu správního spisu, který nevyžaduje provádění dokazování [např. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008 - 117, č. 2383/2011 Sb. NSS] a na základě skutečností, které byly mezi účastníky nesporné [srov. § 120 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, užitý na základě § 64 s. ř. s.].
12. Některé listiny navržené k důkazu jsou přímo obsahem správního spisu (koordinované stanovisko odboru životního prostředí Městského úřadu Beroun, podmínky připojení, územní rozhodnutí, přihlášení opomenutého účastníka, odvolání vč. doplnění a vyjádření nesouhlasu s vyjádřením odboru životního prostředí, předání spisu se stanoviskem, výkresy,

usnesení o zastavení řízení ve věci kabelové přípojky ze dne 17. 1. 2022, napadené rozhodnutí a doklad o doručení, dokumenty předložené na jednání přímo označených za dokumenty získané z nahlížení do spisu u soudu), nebo nejsou pro rozhodnutí věci relevantní (žádost o poskytnutí informací, reakce stavebního úřadu, katastrální mapa, informace o pozemcích), popř. vznikly až po vydání napadeného rozhodnutí, a nejsou tedy vzhledem k pravidlu přezkumu podle právního stavu ke dni vydání napadeného rozhodnutí způsobilé prokázat relevantní okolnosti [územní rozhodnutí (patrně ve věci přeložky) ze dne 25. 10. 2022, oznámení o zahájení řízení o prodloužení platnosti územního rozhodnutí ze dne 8. 12. 2023, výzva stavebního úřadu stavebníkovi k předložení souhlasu vlastníka stávajících kabelů nízkého napětí (dále jen „kNN“) ze dne 31. 1. 2024, sdělení stavebníka k vlastnictví elektropřípojky ze dne 21. 11. 2023, přípis žalobkyně stavebnímu úřadu ze dne 5. 11. 2023 a 3. 1. 2024, žádost o sdělení stavu řízení vedených v souvislosti s vybudováním *Průmyslového parku Loděnice* ze dne 19. 9. 2023 a sdělení stavebního úřadu ze dne 27. 9. 2023 vč. souvisejících dokladů o doručení]. Relevantní není ani rozhodnutí Okresního národního výboru v Berouně ze dne 28. 5. 1968 vč. přiložených zpráv, neboť nebylo předloženo ve stavebním řízení, a tak se k němu nemohly správní orgány vyjádřit. V rozhodnutí žalovaného o odvolání žalobkyně ve věci přeložky ze dne 28. 11. 2021 je sice uvedeno, že se stavební úřad nevypořádal s žalobkyninou námitkou vlastnictví pilíře a přípojky, nicméně tento dokument byl soudu doručen až v rámci podání ze dne 5. 2. 2024, ve kterém byl související žalobní bod uplatněn opožděně, a tak soud tento dokument k důkazu též neprováděl. Pro přezkum řádně a včas uplatněných žalobních bodů totiž není relevantní.

Posouzení žaloby

13. Soud předesílá, že novými žalobní body uplatněnými v podání ze dne 13. 5. 2024, případně při jednání soudu, se soud pro opožděnost nemohl zabývat. Podstatný je okruh žalobních bodů, tak jak byl vymezen v žalobě.
14. V nyní projednávané věci se soud zabývá otázkou, zda žalovaný po právu zamítl odvolání žalobkyně proti územnímu rozhodnutí jako nepřipustné, tedy zda je správný závěr obou správních orgánů o tom, že žalobkyně nebyla účastnicí územního řízení.
15. Soud úvodem poznamenává, že povahou rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro nepřipustnost se ve své judikatuře opakovaně zabýval NSS. Přitom konstatoval, že na rozdíl od přípustného odvolání, o němž odvolací orgán rozhoduje podle § 90 správního řádu a kdy rozhodnutí správního orgánu prvního stupně nabývá právní moci až s právní mocí rozhodnutí o odvolání, v případě nepřipustného odvolání nabývá rozhodnutí správního orgánu prvního stupně právní moci samostatně, a to právě uplynutím lhůty pro odvolání, na čemž již nepřipustné odvolání nemůže nic změnit. Rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, proti němuž bylo podáno nepřipustné odvolání, tak netvoří jednotu s rozhodnutím nadřízeného správního orgánu, jímž je odvolání směřující proti tomuto pravomocnému rozhodnutí zamítnuto dle § 92 odst. 1 správního řádu jako nepřipustné, aniž by bylo přitom rozhodnutí správního orgánu prvního stupně současně potvrzováno (srov. např. rozsudky NSS ze dne 23. 12. 2009, č. j. 5 As 105/2008 - 135; ze dne 23. 4. 2010, č. j. 5 As 10/2010 - 75; či ze dne 13. 5. 2011, č. j. 5 As 18/2011 - 81). V případě žaloby proti rozhodnutí o zamítnutí odvolání jako nepřipustného je tedy správní soud oprávněn zkoumat v mezích žalobních bodů pouze to, zda se skutečně jednalo o nepřipustné odvolání a zda tedy byl žalobce zkrácen na svých právech neprovedením odvolacího přezkumu. Pokud soud dospěje k závěru, že odvolání bylo po právu zamítnuto jako nepřipustné, žalobu zamítne, v opačném případě

toto odvolací rozhodnutí zruší a věc vrátí žalovanému k dalšímu řízení (srov. rozsudek NSS ze dne 22. 11. 2018, č. j. 7 As 345/2017 - 20).

16. Územním rozhodnutím stavební úřad umístil stavbu kVN na několika pozemcích nacházejících se v katastrálním území X. Na základě tohoto rozhodnutí by tedy měl stavebník na uvedených pozemcích „zakopat“ do země kabelové vedení vysokého napětí a další zařízení pro elektronickou komunikaci (trubku HDPE pro instalaci zemního optického kabelu pro komunikaci systémů síťového zařízení, měření zabezpečování a automatizaci provozu distribuční soustavy a k přenosu informací pro činnost výpočetní techniky a informačních systémů). Jedná se o položení inženýrských sítí souvisejících se stavbou *Průmyslového parku Loděnice*, který by měl být v lokalitě realizován. V souvislosti s vybudováním průmyslového parku správní orgány vedou řadu řízení na úseku stavebního zákona. Žalobkyně coby sousedka se stavbou průmyslového parku nesouhlasí, a v souvisejících řízeních proto aktivně vystupuje a bere se za svá práva (ať už jako účastník či jako tvrzený opomenutý účastník). Zdejšímu soudu již doručila řadu podání, přičemž meritorně zdejší soud doposud projednal pouze žalobu, o níž rozhodl rozsudkem ze dne 10. 1. 2024, č. j. 59 A 20/2022 - 81.
17. V řízení, jehož výsledkem je územní rozhodnutí, svědčilo žalobkyni dle jejího přesvědčení účastenství z titulu § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona. Dle tohoto ustanovení platí, že účastníky územního řízení jsou osoby, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být územním rozhodnutím *přímo* dotčeno. Žalobkyně v průběhu správního řízení dokládala, že je vlastnící pozemků parc. č. XR, XL, XM a parc. č. st. XN v katastrálním území X. Součástí posledně uvedeného pozemku je stavba rodinného domu č. p. X, resp. „*prvorepublikové architektonické vily s historií*“, jak ve svých podáních adresovaných správním orgánům a soudu žalobkyně opakovaně zdůrazňovala. Uvedené pozemky ve vlastnictví žalobkyně se nacházejí sice v jiném katastrálním území, než ve kterém má vzniknout průmyslový park (a ve kterém má být umístěna i stavba kVN), ovšem mezi stranami není sporné, že tyto žalobkyniny pozemky se nacházejí takřka v bezprostředním sousedství s pozemky, kde má být průmyslový park a související infrastruktura umístěna. O naplnění první podmínky plynoucí z § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona, tedy o tom, že žalobkyni svědčí vlastnické právo k nemovitostem v sousedství umísťované stavby, tak není pochyb. Žalovaný je ovšem názoru, že územním rozhodnutím umístěná stavba nemá potenciál do právní sféry žalobkyně nijak zasáhnout, neboť jde o pouhé „zakopání kabelů do země“ v dostatečné vzdálenosti od jejích pozemků, přičemž nehrozí ani to, že by v návaznosti na umístění této stavby žalobkynin rodinný dům byl odpojen od elektrického proudu. Žalovaný tak rozporuje *přímé dotčení* žalobkynina vlastnického práva.
18. Soud podotýká, že dle judikatury NSS obecně platí, že okruh tzv. sousedů dle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona je potřeba vykládat spíše širěji. Sousední nemovitosti, které zakládají účastenství v územním řízení, mohou být od povolaného záměru poměrně značně vzdáleny, např. i sto a více metrů (srov. rozsudky NSS ze dne 13. 5. 2014, č. j. 6 As 57/2014 - 41; a ze dne 25. 10. 2023, č. j. 6 As 386/2021 - 64). Je nicméně primárně povinností osoby, která se domáhá postavení účastníka řízení, aby alespoň v základních obrysech konkretizovala, jakým způsobem budou její práva k nemovitým věcem přímo dotčena, a dále své tvrzení opřela o konkrétní skutkové důvody (srov. rozsudky ze dne 31. 5. 2011, č. j. 9 As 4/2011 - 166; ze dne 7. 4. 2021, č. j. 1 As 10/2021 - 35; a ze dne 13. 4. 2023, č. j. 10 As

232/2022 - 45). To znamená, že musí uplatnit takové argumenty, které se vztahují k jejím právům.

19. Žalobkyně v žalobě uplatnila poměrně vágní argumentaci. Tvrdí pouze to, že umísťovaná stavba má „ze samotné povahy (...) bezprostřední vliv na její nemovitosti, a to nejen proto, že toto dílo je v kolizi s přípojkou NN k nemovitostem žalobkyně“. Žádným způsobem však nereagovala na tvrzení žalovaného uvedené v odůvodnění napadeného rozhodnutí, že stavba žádné přeložky stávajících inženýrských sítí neobsahuje a že k žádnému odpojení nemovitostí žalobkyně od elektrického proudu nedojde. Sama žalobkyně naopak ve svých podáních připomínala, že k umístění stavby kVN, tedy k provedení výkopových prací a položení kabelového vedení do země nemůže dojít, dokud nebude jiným územním rozhodnutím umístěna přeložka stávajících kNN, na které je její rodinný dům napojen, a odkazovala na usnesení stavebního úřadu ze dne 17. 1. 2022, které bylo vydáno v územním řízení, kterého byla žalobkyně účastnicí a které bylo citovaným usnesením zastaveno.
20. Soud poznamenává, že správní soudnictví je ovládáno zásadou dispoziční a koncentrační a od žalobce, který vymezuje hranice soudního přezkumu, se tedy oprávněně žádá procesní zodpovědnost. Rozšířený senát NSS v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 - 78, č. 2162/2011 Sb. NSS, konstatoval, že „[s]myslem uvedení žalobních bodů [§ 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s.] je jednoznačné ustavení rámce požadovaného soudního přezkumu ve lhůtě zákonem stanovené k podání žaloby. Zákonný požadavek je proto naplněn i jen zcela obecným a stručným – nicméně srozumitelným a jednoznačným – vymezením skutkových i právních důvodů tvrzené nezákonnosti nebo procesních vad správního aktu tak, aby bylo zřejmé, v jaké části a z jakých hledisek se má soud věci zabývat.“ Míra precizace žalobních bodů pak dle rozšířeného senátu do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Není úlohou soudu, aby za žalobce spekulativně domýšlel argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.
21. Je-li tedy pravdivé tvrzení žalobkyně, že stavba kVN má „bezprostřední vliv na její nemovitosti“, měla své tvrzení dále konkretizovat, a pokud žalovaný v napadeném rozhodnutí tvrdil, že v důsledku realizace této stavby nedojde k odpojení nemovitostí žalobkyně od elektřiny, měla na toto tvrzení reagovat a soudu (včas) přednést konkrétní argumenty toto tvrzení rozporující. To však žalobkyně neučinila a soud ani ve správním spisu nenašel oporu pro tvrzení žalobkyně, že se jí umístění stavby bude skutečně bezprostředně dotýkat. Naopak ve shodě se žalovaným uvádí, že na základě územního rozhodnutí nemá dojít k žádným přeložkám stávajících inženýrských sítí. Jako podmínku pro umístění stavby pak stavební úřad ve výroku II územního rozhodnutí navíc uvedl, že před zahájením zemních prací je stavebník povinen zajistit vytyčení všech podzemních sítí, aby nedošlo k jejich případnému poškození (domníváje se, že vlastníkem jiných sítí je společnost ČEZ Distribuce, a. s., nikoliv žalobkyně). Mají být též respektovány povinnosti vyplývající z ochranných pásem. Na základě územního rozhodnutí tedy do zásahu do žalobkyniných vlastnických práv nemá dojít.
22. Má-li žalobkyně za to, že územní rozhodnutí není proveditelné, neboť realizaci musí předcházet povolení přeložky stávajících kNN, tj. provedení dílčí změny trasy vedení, resp. přemístění některých prvků tohoto zařízení [srov. § 47 odst. 1 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon)], jde o skutečnost, která – brojí-li proti realizaci vedení kVN – je vlastně v její prospěch. V případném územním řízení o přeložce stávající

kNN totiž – jak sama žalobkyně upozorňuje ve svých podáních – stavební úřad vedl jiné územní řízení, ve kterém žalobkyně *byla* do jeho zastavení účastnicí a stejně tak tomu bude i pokud (by) takové řízení bylo vedeno znovu. Územní rozhodnutí, proti němuž žalobkyně podala odvolání, o němž žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím, stavebníka však k přemístění této přípojky neopravňuje.

23. Dle rozsudku NSS ze dne 17. 12. 2008, č. j. 1 As 80/2008 - 68, č. 1787/2009 Sb. NSS, není podmínkou účastenství ve správním řízení vyhovění věcným námitkám uplatněným účastníkem. Pro úspěšnost námítky vztahující se k účastenství postačuje **potence dotčení práva**. Pokud by tedy soud dospěl k závěru, že některá z práv žalobkyně mohla být v územním řízení dotčena, tj. že existuje nikoliv zanedbatelná pravděpodobnost, že územním rozhodnutím mohlo být do právní sféry žalobkyně zasaženo, bylo by to důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí. Jak však soud uvedl výše, je to právě žalobkyně, jejíž povinností bylo v žalobě (a též v odvolání) myslitelně toto dotčení tvrdit. To se jí však nepodařilo, a soud tak žalobu zamítl jako nedůvodnou.
24. Pro úplnost pak soud dodává, že samotný fakt, že realizace určité stavby zapříčiní krátkodobé přerušení dodávek elektrické energie do odběrného místa (např. právě z důvodů realizace přeložky) sám o sobě rozhodně nezakládá účastenství jejich vlastníků v územním řízení. Takové přerušení dodávek (v případě „přepojení“ na novou trasu přeložky lze očekávat trvání v řádu desítek minut) je u plánovaných prací na zařízení distribuční soustavy nebo v jeho ochranném pásmu [srov. § 25 odst. 3 písm. c) bod 5 a písm. d) bod 6 energetického zákona] zcela běžné a dochází k němu pravidelně. Výklad, dle kterého by se všichni vlastníci všech odběrných míst potenciálně dotčených takovou „výlukou“ automaticky stávali účastníky řízení, by vedl k nedůvodnému a nepřiměřenému nárůstu počtu účastníků územních řízení. Jinak je tomu samozřejmě v případě dotčení vlastnického práva k samotnému vedení. **Ve správním řízení však vlastnictví tohoto vedení žalobkyní nebylo žalobkyní tvrzeno a tedy ani řešeno.**
25. Závěrem a nad rámec nezbytného odůvodnění soud uvádí, že nepřehlédl, že v řízení o prodloužení platnosti územního rozhodnutí stavební úřad již jedná se žalobkyní jako s účastníkem řízení a že v usnesení ze dne 31. 1. 2024 připustil, že vlastnická práva k přípojce kNN pro žalobkynin rodinný dům č. p. 261 mohou být záměrem dotčena. Jedná se o reakci na pozdější zjištění, že právě žalobkyně je vlastníkem přípojky kNN na pozemku parc. č. XA v k. ú. X, což již nečiní sporným ani stavebník. Soud však opětovně podotýká, že při svém rozhodování vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného o odvolání proti územnímu rozhodnutí. Tehdy žalobkyně netvrdila, že je *vlastníkem* této technické infrastruktury a dotčení právní sféry tvrdila pouze ve vztahu k výše uvedeným pozemkům v katastrálním území X, resp. k rodinnému domu na jednom z těchto pozemků umístěných. V tomto ohledu (tj. v rozsahu včas uplatněných tvrzených důvodů dotčení) však soud musel přisvědčit žalovanému, že žádné dotčení nehrozí. Žalobkyně pro svůj procesní postup nemohla být v řízení před soudem úspěšná.
26. **Soud nicméně apeluje na správní orgány, aby v dalších řízeních nadále poskytovaly žalobkyni ochranu jejích vlastnických práv, o jejichž existenci již není mezi účastníky sporu.**

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

27. Vzhledem k tomu, že žalobní body jsou nedůvodné a soud nezjistil žádné vady, k nimž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, zamítl žalobu jako nedůvodnou (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

28. O náhradě nákladů řízení bylo v případě účastníků řízení rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nebyla v řízení úspěšná, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení nevznikly žádné náklady převyšující náklady na běžnou administrativní činnost a ostatně je ani nepožadoval.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: [www. nssoud.cz](http://www.nssoud.cz).

Praha 28. května 2024

Lenka Bursíková, v. r.
předsedkyně senátu